

עת"א 13734/06/21 - ריאד מזריב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

15 אוגוסט 2021

עת"א 13734-06-21 מזאריב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט עמית יוסף בן-חמו
העותר	ריאד מזריב (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המבקש להורות למשיבה להעבירו לתא בו ישהה לבדו.

העותר טוען כי עד כה במשך 5 שנים האחרונות הוא שהה לבדו בתא.

העותר מרצה עונש מאסר של כ-8 שנים החל מיום 29.4.2014, לאחר שהורשע בעבירות של מגע עם סוכן זר, קשירת קשר לפשע (עבירות סמים), איומים ועסקה אחרת בסם מסוכן. העותר ריצה בעבר שני מאסרים, לרבות מאסר כאסיר ביטחוני למשך 6 שנים לאחר שהורשע בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, מסירת ידיעה לאויב וקשירת קשר לייבוא ואספקת סמים מסוכנים. האסיר מוגדר כאסיר ביטחוני אך מוחזק בבתי סוהר פליליים.

העותר טוען כי במשך ה-5 שנים האחרונות היה הסדר בינו לבין גורמי שב"ס ו/או שב"כ שאישרו לו לשהות לבדו בתא.

לאחרונה הועבר העותר מכלא גלבוע, שם שהה לבד, לכלא צלמון, אך מנהל הכלא לא אישר לו לשהות בתא לבד.

העותר טוען כי הוא פוחד לשהות עם אסירים נוספים בתא וכי הוא חש מאוים.

העותר הועבר לכלא שיטה, גם שם ביקש להיות לבד אך בקשתו לא אושרה. נמסר לו כי לא קיימת עילה לשיבוצו בתא הפרדה.

בעתירה קודמת (עת"א 5236-01-20) בדיון שהתקיים ביום 4.2.2020, טען העותר נגד התנאים בהם הוא מוחזק, לטענתו הוא סובל מפוסט טראומה, התנאים בהם הוא מוחזק אינם מתאימים לו, הוא צריך שקט בלי רעש והרעש משגע אותו.

בפסק הדין שניתן, אז נדחתה עתירתו של העותר, תוך מתן הוראה שהעותר ייבדק על ידי רופא פסיכיאטרי של הכלא, שיבדוק את העותר על רקע טענותיו כפי שנטענו.

המשיבה מתנגדת לבקשת העותר ומבקשת להורות על מחיקת העתירה על הסף.

המשיבה טוענת כי בקשתו של האסיר הינה למעשה להחזיקו בתנאי הפרדה.

האסיר איננו עומד בתנאים המאפשרים החזקת אסיר בהפרדה ואין עילה להחזקתו בהפרדה.

לכתב התשובה צורפה עמדת גורמי המודיעין ממנה עולה כי בהתאם לנתוניו של העותר, אין כל מניעה להחזקתו באגף רגיל בתא יחד עם אסירים נוספים כפי שהוחזק בכלא צלמון.

מבדיקה מול גורמי הרפואה עולה שהעותר נבדק ע"י רופא פסיכיאטר ולא נמצאו מאפיינים של פוסט טראומה והוא איננו זקוק להשגחה מיוחדת. על כן סבורה המשיבה כי אין מקום להתערב בהחלטה המנהלית בדבר מקום ותנאי החזקתו של האסיר.

בדיון שנערך במעמד הצדדים טען העותר כי הוא הוחזק בתא במשך כל רוב תקופת מאסרו עד כה, מתוך הסכם ו/או הבנה עם גורמי שב"ס ו/או שב"כ. לאור טענה זו, ניתנה החלטת ביניים המורה למשיבה לבדוק מהו משך הזמן שהעותר הוחזק לבד.

בתגובה המשלימה שהגישה המשיבה נמסר כי לאחר בדיקה התברר שטענתו של העותר להסכם כלשהו עם גורמי שב"ס ו/או שב"כ איננה נכונה.

התאים בכלא צלמון בו הוחזק העותר עד להעברתו לכלא שיטה, מוגדרים כתנאי X, דהיינו תאים המיועדים לשני אסירים בכל תא כך שמטבע הדברים יכול להיות מצב שאסיר ישהה לבדו בתא למשך פרק זמן מסוים עד שיתקבל אסיר נוסף לתא.

העותר הוחזק בכלא צלמון בשנה האחרונה מיום 12.5.2020 עד ליום 9.9.2020 ובהמשך מיום 13.9.2020 עד ליום 24.5.2021, אך זאת בשל אילוצים כליאתיים ולא בהתאם ל"הסדר כלשהו" בניגוד לטענת העותר.

מאחר ולא הוכחה טענתו של העותר להסדר עם גורמי שב"כ וטענתו אף הוכחה מפורשות, ומאחר ותנאי הכליאה מופקדים הגורמים המוסמכים בשב"ס ומאחר והעותר איננו עומד בתנאי סעיף 19א המאפשרים החזקת אסיר בהפרדה, ומאחר והכלל הוא שאסיר לא יוחזק בהפרדה אלא בהתקיים נסיבות מיוחדות כמפורט בסעיף 19א ובפקודת פקנ"צ הרלוונטית, לא מצאתי מקום להתערב בשיקול דעת המשיבה, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, ז' אלול תשפ"א, 15 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.